

Dictamen en relació amb la consulta plantejada per un Ajuntament en relació amb la sol·licitud de dades personals per part d'una empresa que realitza treballs de manteniment de torres elèctriques

Es presenta davant l'Agència Catalana de Protecció de Dades un escrit de l'alcalde d'un Ajuntament en el qual es sol·licita el parer de l'Agència en relació amb la sol·licitud de dades dels propietaris de parcel·les que ha formulat una empresa (en endavant, empresa A), que realitza treballs de manteniment de les torres elèctriques d'una altra empresa (en endavant, empresa B).

Analitzada la consulta, tenint en compte la normativa vigent aplicable, i vist l'informe de l'Assessoria Jurídica, es dictamina el següent:

I

(...)

II

La consulta de l'Ajuntament té l'origen en una sol·licitud d'accés a dades personals dels propietaris de determinades parcel·les. Atès que en aquestes parcel·les es troben ubicades torres elèctriques de l'empresa B, l'empresa A, que realitza els treballs de manteniment d'aquestes torres, sol·licita conèixer el nom, adreça i telèfon dels referits propietaris.

Per tal de situar la consulta plantejada des de la perspectiva de la protecció de dades de caràcter personal, cal partir de la corresponent normativa.

En concret, cal tenir en compte la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD). En l'article 3.a), aquesta llei disposa que són dades de caràcter personal qualsevol informació referent a persones físiques identificades o identificables. També cal tenir en compte el que disposa el Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel que s'aprova el Reglament de desenvolupament de la LOPD (en endavant, RLOPD).

Atès que la consulta es refereix a dades dels propietaris de parcel·les, com que aquestes dades es troben en el cadastre, fem esment també de la normativa sobre el cadastre immobiliari.

Segons el Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Cadastre Immobiliari (en endavant, Llei de Cadastre), el cadastre immobiliari és un registre administratiu dependent del Ministeri d'Hisenda en el qual es descriuen els béns immobles rústics, urbans i de característiques especials tal com defineix aquesta Llei (article 1.1).

En la descripció cadastral de béns immobles, es dona informació, entre d'altres, del titular cadastral. Així es preveu en l'article 3 de la Llei del Cadastre, segons el qual:

"La descripció cadastral dels béns immobles comprèn les seves característiques físiques, econòmiques i jurídiques, entre les quals hi ha la localització i la referència cadastral, la superfície, l'ús o la destinació, la classe de conreu o aprofitament, la qualitat de les construccions, la representació gràfica, el valor cadastral i el titular cadastral. (...)"

El Reial decret 417/2006, de 7 d'abril, pel qual es desenvolupa el text refós de la Llei del cadastre immobiliari, disposa en el seu article 73 que:

*“La información que contenga datos catastrales de carácter protegido **relativos a personas físicas** queda sometida al régimen jurídico de obligaciones y responsabilidades previsto en la Ley Orgánica 15/1999, de 13 de diciembre, de Protección de Datos de Carácter Personal.”*

Atès que l'objecte de la LOPD és la protecció de les persones físiques, a través de la protecció de les seves dades de caràcter personal, en el cas que els titulars cadastrals siguin persones físiques, com sembla desprendre's de la consulta, les seves dades incloses en el cadastre queden protegides per la normativa de protecció de dades personals. En canvi, en cas de titulars que siguin persones jurídiques, les seves dades no queden protegides per la legislació de protecció de dades personals, per bé que puguin quedar protegides per altra normativa aplicable.

III

En la consulta es planteja una cessió o comunicació de dades personals. Als efectes de la LOPD, és comunicació de dades qualsevol revelació de dades efectuada a una persona diferent de l'interessat (article 3.i) de la LOPD).

La comunicació comporta fer un “tractament de dades”, el qual, segons l'article 3.c) de la LOPD, és qualsevol operació o procediment tècnic de caràcter automatitzat o no, que permetin recollir, gravar, conservar, elaborar, modificar, bloquejar i cancel·lar dades, així com les cessions de dades que derivin de comunicacions, consultes, interconnexions i transferències.

La Llei del Cadastre disposa, en l'article 4, que la formació i el manteniment del cadastre immobiliari, així com la difusió de la informació cadastral, és de competència exclusiva de l'Estat. El mateix article 4 disposa que aquestes funcions comprenen, entre d'altres, la valoració, la inspecció i l'elaboració i la gestió de la cartografia cadastral, i que les exerceix la Direcció General del Cadastre, directament o a través de les diferents fórmules de col·laboració que s'estableixin amb les diferents administracions, entitats i corporacions públiques.

Segons es desprèn de l'escrit de consulta, la petició d'accés a dades dels propietaris de parcel·les s'ha formulat per part d'una empresa, directament a l'Ajuntament. En aquest sentit, hem de recordar que els Ajuntaments duen a terme la gestió tributària de l'impost sobre béns immobles (IBI) a partir de la informació continguda en el padró cadastral, i d'altres documents elaborats per la Direcció General del Cadastre, tenint en compte el que disposen els articles 60 i següents del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, que aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.

Els Ajuntaments tracten la informació cadastral per a dur a terme funcions relacionades amb l'IBI respecte els béns immobles situats en el seu terme municipal, a través de fórmules de col·laboració amb la Direcció General del Cadastre, tot i que no són pròpiament l'administració gestora del cadastre. No sembla que el cas plantejat tingui a veure pròpiament amb les competències municipals que preveuen el tractament per part de l'Ajuntament de les dades del Cadastre (com s'ha dit, les funcions relacionades amb l'IBI).

La normativa que regula el Cadastre, concretament l'article 50 de la Llei del Cadastre, estableix com s'ha de procedir pel que fa a l'accés a la informació cadastral, i també com s'ha de consultar la

informació. La pròpia normativa estableix quins són els òrgans responsables del Cadastre, als quals cal dirigir les sol·licituds d'accés seguint el procediment establert. El Cadastre és el responsable del tractament de la informació cadastral i, per tant, és responsable de que la informació que s'hi tracta es trobi convenientment actualitzada, en definitiva, que sigui adequada. És per això que es preveu que les consultes es vehiculin a través dels propis òrgans del Cadastre. Cal tenir present que les consultes o peticions d'accés a informació del Cadastre s'han de realitzar seguint el procediment que estableix la normativa. En definitiva, és al propi Cadastre al que li correspon donar accés a les dades cadastrals.

Com es precisarà en el següent Fonament Jurídic d'aquest informe, podem avançar que, pel que fa a la possibilitat d'accés a determinades dades dels titulars cadastrals, la Llei del Cadastre preveu l'accés a informació cadastral protegida, sense requerir-se el consentiment de l'afectat, per part de les administracions públiques territorials, amb les limitacions derivades dels principis de competència, idoneïtat i proporcionalitat (article 52.2.a) de la Llei del Cadastre). L'accés per part de l'Ajuntament a dades personals del Cadastre, sempre s'haurà de relacionar amb l'exercici de les seves pròpies competències, i ja hem apuntat que principalment els Ajuntaments tracten les dades del Cadastre en relació amb l'IBI.

Així doncs amb caràcter general, una petició d'informació sobre dades del cadastre s'hauria de dirigir no ja a l'Ajuntament sinó a la Direcció General del Cadastre, o gerències o subgerències del cadastre, si escau, en els termes i de la manera que es disposa en la Llei del Cadastre i en el Reial decret 417/2006, citat.

Tot això, a menys que, -a banda de la gestió de l'IBI-, correspongués a l'Ajuntament altres competències en base a l'exercici de les quals fos necessari el tractament de les dades del Cadastre, qüestió sobre la que tornarem més endavant.

IV

En qualsevol cas, partint de que es sol·licita una comunicació o cessió de dades personals, cal veure quin és el règim general que la LOPD estableix per a aquesta qüestió. Segons disposa l'article 11 de la LOPD:

"1. Les dades de caràcter personal objecte del tractament només poden ser comunicades a un tercer per al compliment de finalitats directament relacionades amb les funcions legítimes del cedent i del cessionari amb el consentiment previ de l'interessat.

2. El consentiment que exigeix l'apartat anterior no és necessari:

a) Quan la cessió està autoritzada en una llei.

(...) "

Segons es desprèn de l'apartat 2 de l'article 11 de la LOPD, el consentiment que s'exigeix amb caràcter general no és necessari quan concorre alguna de les circumstàncies que es preveuen, entre d'altres, que la cessió de dades es trobi autoritzada en una norma amb rang de llei. Fora d'aquesta previsió o d'alguna de les altres circumstàncies previstes en l'article 11.2, citat, resulta necessari el consentiment del titular de les dades personals, en aquest cas, dels propietaris de les parcel·les a les quals l'empresa A, que fa treballs de manteniment de torres elèctriques vol accedir.

Per tal de comprovar si hi ha una previsió en norma amb rang legal que habiliti la cessió, cal que fem esment novament, a la Llei del Cadastre. En el Títol VI de la llei es regula l'accés a la informació cadastral. En concret, en l'article 51 es preveu que:

“A l'efecte del que disposa aquest títol, tenen la consideració de dades protegides el nom, els cognoms, la raó social, el codi d'identificació i el domicili dels qui figurin inscrits en el cadastre immobiliari com a titulars, així com el valor cadastral i els valors cadastrals del sòl i, si s'escau, de la construcció dels béns immobles individualitzats.”

Com veiem, el nom i cognoms i l'adreça, entre d'altres, dels titulars de béns immobles, són dades que consten (no així el telèfon) en el cadastre, i tenen la consideració de dades protegides.

Si bé l'article 52.1 de la Llei del Cadastre preveu que *“tots poden accedir a la informació dels immobles de la seva titularitat i a la informació de dades no protegides que conté el cadastre immobiliari”*, per tant, preveu un accés general a les dades no protegides, en canvi, pel que fa a l'accés a la informació cadastral protegida (entre d'altres, les dades identificatives que sol·licita l'empresa A) hem de remetre'ns al que disposa l'article 53 de la Llei del Cadastre, segons el qual:

“1. L'accés a les dades cadastrals protegides només es pot fer mitjançant el consentiment exprés, específic i per escrit de l'afectat, o quan una llei exclogui aquest consentiment o la informació sigui recollida en algun dels casos d'interès legítim i directe següents:

a) Per a l'execució de projectes d'investigació de caràcter històric, científic o cultural auspiciats per universitats o centres d'investigació, sempre que es qualifiquin de rellevants pel Ministeri d'Hisenda.

b) Per a la identificació de les finques, pels notaris i registradors de la propietat i, en particular, per al compliment i l'execució del que estableix el títol V.

c) Per a la identificació de les parcel·les adjacents, amb excepció del valor cadastral de cadascun dels immobles, pels qui figurin en el cadastre immobiliari com a titulars.

d) Pels titulars o cotitulars de drets de transcendència real o d'arrendament o parceria que es dictin sobre els béns immobles inscrits en el cadastre immobiliari, respecte als immobles esmentats.

e) Pels hereus i successors, respecte dels béns immobles del causant o transmissor que figuri inscrit en el cadastre immobiliari.

2. No obstant això, poden accedir a la informació cadastral protegida, sense que calgui consentiment de l'afectat:

a) Els òrgans de l'Administració General de l'Estat i de les altres administracions públiques territorials, l'Agència Estatal d'Administració Tributària i les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social, amb les limitacions derivades dels principis de competència, idoneïtat i proporcionalitat.

b) Les comissions parlamentàries d'investigació, el defensor del poble i el Tribunal de Comptes, així com les institucions autonòmiques amb funcions anàlogues.

c) Els jutges i tribunals i el ministeri fiscal.

d) Els organismes, les corporacions i entitats públiques, per a l'exercici de les seves funcions públiques, mitjançant l'Administració de la qual depenguin i sempre que concorrin les condicions que exigeix el paràgraf a).”

Així doncs, tal i com disposa la pròpia normativa sectorial aplicable (Llei del Cadastre) l'accés a les dades protegides del cadastre és un accés restringit, i només s'admet si es compta amb el consentiment dels titulars o es sol·licita en base a un dels supòsits regulats en l'article 53, citat.

Respecte la sol·licitud d'accés a dades que es planteja, s'hauria de procedir en els termes que estableix la normativa sectorial citada, en concret, la Llei del Cadastre i el Reial decret 417/2006,

que la desenvolupa, textos ja esmentats. En concret, segons l'article 77 de l'esmentat Reial decret, llevat dels casos de cessió o difusió d'informació a través dels punts d'informació cadastral (article 72 de la Llei del Cadastre) la cessió a tercers de la informació subministrada per la Direcció General del Cadastre està subjecte a una autorització específica i s'ha d'atorgar per a la finalitat concreta que preveu la sol·licitud, amb la verificació prèvia que el cessionari està legitimat per accedir a les dades cadastrals, d'acord amb el que preveuen els articles 52 i 53 de la Llei del Cadastre, que ja hem esmentat.

En principi no sembla que la comunicació de dades identificatives de contacte dels propietaris, en concret, la comunicació directa a l'empresa A, que realitza les tasques de manteniment de torres elèctriques, es pugui considerar inclosa en cap dels supòsits que habiliten la comunicació en la normativa reguladora del cadastre.

Per tant, tot i que l'empresa B, titular de les torres elèctriques pugui tenir habilitació per accedir a les dades d'acord amb el que s'apuntarà en el Fonament Jurídic següent, no sembla que una empresa A, que ha de fer únicament determinades tasques de manteniment pugui tenir accés directe a les dades personals objecte de consulta.

Ara bé, si ens atenim al que preveu l'article 52.1.d) de la Llei del Cadastre, els titulars o cotitulars de drets de transcendència real dictats sobre béns immobles inscrits al Cadastre sí tenen accés a les dades protegides del Cadastre, entre d'altres, les que són objecte de consulta, sense requerir el consentiment exprés, específic i per escrit dels afectats.

Caldrà examinar la normativa aplicable per comprovar si l'empresa B, en tant que empresa operadora de subministrament d'energia elèctrica i per tant possible titular de drets de transcendència real, pot tenir accés a les dades del Cadastre, ja que això condicionarà el flux informatiu que es pot produir en el cas que ens ocupa.

V

Partint del que s'acaba d'esmentar respecte el règim de comunicació de dades personals, atès que l'accés a dades sobre el que es consulta es justifica, per la informació de què es disposa, en els treballs de manteniment de "torres elèctriques de (l'empresa B)", cal que fem esment de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.

Aquesta llei té per objecte, entre d'altres, la regulació de les activitats destinades al subministrament d'energia elèctrica, consistents en la seva generació, transport, distribució, serveis de recàrrega energètica, comercialització i intercanvis intracomunitaris i internacionals, així com la gestió econòmica i tècnica del sistema elèctric (article 1.1).

L'article 9 de la Llei 54/1997, citada, disposa que les activitats destinades al subministrament d'energia elèctrica a què es refereix l'article 1.1 de la mateixa llei, que hem citat, seran desenvolupades per diferents subjectes, que es concreten a continuació en el mateix article:

"a) Los productores de energía eléctrica, que son aquellas personas físicas o jurídicas que tienen la función de generar energía eléctrica, ya sea para su consumo propio o para terceros, así como las de construir, operar y mantener las centrales de producción.

b) El operador del mercado, sociedad mercantil que tiene las funciones que le atribuye el art. 33 de la presente ley.

c) El operador del sistema, sociedad mercantil que tiene las funciones que le atribuye el art. 34 de la presente ley.

d) El transportista, que es aquella sociedad mercantil que tiene la función de transportar energía eléctrica, así como construir, mantener y maniobrar las instalaciones de transporte.

e) Los distribuidores, que son aquellas sociedades mercantiles que tienen la función de distribuir energía eléctrica, así como construir, mantener y operar las instalaciones de distribución destinadas a situar la energía en los puntos de consumo.

f) Los comercializadores, que son aquellas sociedades mercantiles que, accediendo a las redes de transporte o distribución, adquieren energía para su venta a los consumidores, a otros sujetos del sistema o para realizar operaciones de intercambio internacional en los términos establecidos en la presente ley.

El Gobierno, previa consulta a las comunidades autónomas, determinará los comercializadores que asumirán la obligación de suministro de último recurso.

g) Los consumidores que son las personas físicas o jurídicas que compran la energía para su propio consumo.

Aquellos consumidores que adquieran energía directamente en el mercado de producción se denominarán Consumidores Directos en Mercado.

h) Los gestores de cargas del sistema, que son aquellas sociedades mercantiles que, siendo consumidores, están habilitados para la reventa de energía eléctrica para servicios de recarga energética, así como para el almacenamiento de energía eléctrica para una mejor gestión del Sistema Eléctrico.”

La llei estableix les funcions, obligacions i drets d'aquests diferents subjectes intervinents. Segons l'article 26.2.a) de la mateixa Llei 54/1997, és obligació dels productors el desenvolupament de totes aquelles activitats necessàries per produir energia elèctrica en els termes previstos en la seva autorització i, en especial, en allò referit a la seguretat, disponibilitat i manteniment de la potència i al compliment de les condicions mediambientals exigibles. Pel que fa als operadors del sistema, la seva participació es concreta en l'article 34 de la Llei 54/1997, i tenen com a funció principal garantir la continuïtat i seguretat del subministrament elèctric, i que serà el gestor de la xarxa de transport.

Cal tenir en compte aquestes previsions, en relació no ja amb l'empresa A, que realitzaria determinades tasques de manteniment, sinó en relació amb la pròpia empresa B, a la qual sembla que pertanyen les torres elèctriques en les que es preveu fer un manteniment o, com a mínim, sembla que li correspon la seva instal·lació.

També és especialment rellevant tenir en compte que l'article 56 de la Llei 54/1997, del sector elèctric, esmentada, regula les servituds de pas d'energia elèctrica, en concret, es preveu que:

“1. La servidumbre de paso de energía eléctrica tendrá la consideración de servidumbre legal, gravará los bienes ajenos en la forma y con el alcance que se determinan en la presente Ley y se regirá por lo dispuesto en la misma, en sus disposiciones de desarrollo y en la legislación mencionada en el artículo anterior.

2. La servidumbre de paso aéreo comprende, además del vuelo sobre el predio sirviente, el establecimiento de postes, torres o apoyos fijos para la sustentación de cables conductores de energía.

3. La servidumbre de paso subterráneo comprende la ocupación del subsuelo por los cables conductores, a la profundidad y con las demás características que señale la legislación urbanística aplicable.

4. Una y otra forma de servidumbre comprenderán igualmente el derecho de paso o acceso y la ocupación temporal de terrenos u otros bienes necesarios para construcción, vigilancia, conservación y reparación de las correspondientes instalaciones.”

Com veiem, s'estableix en la normativa aplicable una servitud, en definitiva, una obligació de permetre el pas a les parcel·les on es situen les torres, per a la seva conservació i reparació.

La servitud de pas establerta en la Llei del sector elèctric, implica un dret de transcendència real, als efectes del que disposa la Llei del Cadastre (article 53.1.d)), dret que podem entendre que existeix a favor de l'empresa B, a la qual, com s'ha dit, sembla que pertanyen les torres respecte les quals, en el cas que ens ocupa, una altra empresa (l'empresa A).

En el context de les tasques de manteniment de torres elèctriques, l'empresa A requereix accedir a dades de contacte de propietaris de parcel·les en les quals caldria, previsiblement, realitzar algun treball o intervenció específica en relació amb el dit projecte o estudi. Ara bé, seguint el règim de comunicació establert en l'article 11 de la LOPD no hi ha cobertura per a un accés directe.

Seguint el règim previst en l'article 11 de la LOPD per a les comunicacions de dades, i tenint en compte les previsions de la Llei del Cadastre en connexió amb el que disposa la Llei del sector elèctric respecte les servituds de pas, és clar que l'empresa B és la que podria tenir un accés legítim a les dades identificatives dels titulars de les parcel·les.

A partir d'aquesta consideració, segons la qual és l'empresa B la que estaria legitimada per accedir a les dades del Cadastre objecte de consulta i tractar-les, la comunicació de dades objecte de consulta s'hauria de produir entre l'empresa B i l'empresa A, d'acord amb el que es dirà en el següent Fonament Jurídic.

Cal analitzar doncs com s'hauria de produir el flux informatiu entre l'empresa B i l'empresa que ha de realitzar les tasques de manteniment (empresa A).

VI

Tenint en compte que, segons es desprèn de la consulta, l'empresa B és la que hauria instal·lat torres elèctriques en determinades parcel·les, a favor de la qual, com s'ha apuntat, la normativa aplicable atorgaria un dret real que habilitaria l'accés a les dades del Cadastre, aquesta empresa disposaria legítimament de la informació o dades de contacte dels propietaris de les parcel·les on en el seu moment es varen instal·lar les referides torres.

Atès que, sembla ser, és una altra empresa (A) la que ha de realitzar labors de manteniment de les torres, no es pot descartar que es pugui produir un flux informatiu, és a dir, una comunicació de les

dades en qüestió, entre l'empresa B, en tant que cedent, i l'altra empresa (A), que seria la cessionària o receptora de les dades.

De ser així, en el cas que sigui l'empresa B la que encarrega les labors de manteniment de les torres elèctriques a una altra empresa (A), es podria donar un accés legítim per part de l'empresa que ha de realitzar les tasques de manteniment, per via de l'establiment d'un encàrrec del tractament.

Efectivament, es podria produir un encàrrec del tractament de l'empresa B (en tant que responsable del fitxer o tractament de les dades dels propietaris de parcel·les) a l'altra empresa, en els termes que preveu l'article 12 de la LOPD, segons el qual no es considera comunicació de dades l'accés d'un tercer a les dades quan l'accés sigui necessari per a la prestació d'un servei al responsable del tractament. Aquest mateix article 12, en el seu apartat 2, al qual ens remetem, especifica com s'ha de dur a terme l'encàrrec del tractament, perquè resulti ajustat a la normativa de protecció de dades (article 9 de la LOPD i Títol VIII del RLOPD).

Aquestes previsions s'han de complementar amb allò que disposa el RLOPD respecte la figura de l'encarregat del tractament, principalment, en els articles 20 a 22, als quals ens remetem. En relació amb la figura de l'encàrrec del tractament, també poden resultar especialment il·lustratives les consideracions que aquesta Agència fa en la Recomanació 1/2010, sobre l'encarregat del tractament en la prestació de serveis per compte d'entitats del sector públic de Catalunya, a la qual ens remetem, i que es pot consultar a la pàgina web: www.apd.cat.

Com veiem, l'article 12.1 de la LOPD estableix que l'accés per part d'un tercer (l'empresa A, que realitzaria el manteniment de les torres elèctriques) a aquestes dades quan l'accés és necessari per a la prestació d'un servei al responsable del tractament (Empresa B), no es considera una comunicació de dades. Això, sempre i quan la realització del tractament de dades de contacte dels propietaris dut a terme per l'empresa A, estigui regulat en un contracte per escrit o en alguna altra forma que permeti acreditar-ne la concertació i el contingut, en què hi consti, de manera expressa, que l'empresa A només tractarà les dades d'acord amb les instruccions del responsable, que no les pot aplicar ni utilitzar amb una finalitat diferent de la que figuri en el contracte esmentat, ni comunicar-les a altres persones, ni tan sols per conservar-les, així com les mesures de seguretat que s'implantaran.

En qualsevol cas, i tot i que no es disposa de suficient informació al respecte, en el cas que l'empresa B, en tant que responsable als efectes de l'article 3.d) de la LOPD del fitxer o tractament on es continguin les dades de contacte de propietaris de parcel·les, estableixi un encàrrec del tractament d'aquestes dades ajustat a les exigències de la LOPD i del RLOPD, l'empresa que ha de realitzar el manteniment de les torres elèctriques (A) podria tenir accés a les dades que es considerin necessàries per tal de realitzar l'encàrrec, principalment, les dades de contacte dels propietaris de les parcel·les.

En aquest sentit, des de la perspectiva de la protecció de dades, cal tenir en compte el principi de qualitat, segons el qual les dades personals només es poden recollir per ser tractades, així com sotmetre-les a aquest tractament, quan siguin adequades, pertinents i no excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'han obtingut (article 4.1 de la LOPD). En l'esquema que hem apuntat, en el qual s'establiria un encàrrec del tractament entre les dues empreses per tal de dur a terme tasques de manteniment, es pot considerar que el tractament de dades identificatives de contacte dels propietaris per part de l'empresa A, que ha d'accedir físicament a les parcel·les, s'ajusta al principi de qualitat.

També cal tenir en compte que l'article 4.2 de la LOPD estableix el principi de finalitat, segons el qual les dades de caràcter personal objecte de tractament no es poden utilitzar per a finalitats incompatibles amb aquelles per a les quals les dades hagin estat recollides. Des d'aquesta perspectiva, l'accés a dades personals dels propietaris de parcel·les per part de l'empresa A (l'encarregat del tractament), s'haurà de cenyir al compliment de la finalitat per a la qual l'empresa B li permet accedir a aquestes dades, és a dir, per a la realització de les labors de manteniment de les torres elèctriques.

VII

Una vegada definit el que seria l'esquema principal que portaria a l'accés legítim per part de l'empresa A a les dades del Cadastre, i que passa per l'establiment d'un encàrrec del tractament per part del responsable, l'empresa B, que com s'ha esmentat està legitimada per accedir a les dades del Cadastre, cal fer esment del flux informatiu sobre el qual es formula la consulta de l'Ajuntament.

Certament, es deriva de la consulta que el que es planteja és la possibilitat que sigui l'Ajuntament el que directament comunicui les dades a l'empresa que ha de realitzar les tasques de manteniment.

Com ja s'ha apuntat en el Fonament Jurídic III, els Ajuntaments tracten la informació cadastral per a dur a terme funcions relacionades amb l'IBI respecte els béns immobles situats en el seu terme municipal, i no sembla que el cas plantejat tingui a veure amb aquestes funcions.

Per bé que es parteix d'aquesta consideració, no es pot descartar que l'Ajuntament, per al compliment d'altres competències no relacionades amb l'IBI, hagi de tenir un accés a les dades del Cadastre. D'existir altres competències municipals que requerissin el tractament de dades del Cadastre, aquest accés per part de l'Ajuntament podria quedar legitimat en base al que disposa l'article 53.2.a) de la Llei del Cadastre, sempre que es tracti d'una finalitat compatible.

L'exigència, des de la perspectiva de la protecció de dades, de que existeixi una finalitat compatible, està prevista en l'article 4.2 de la LOPD, segons el qual les dades de caràcter personal objecte de tractament no es poden utilitzar per a finalitats incompatibles amb aquelles per a les quals les dades hagin estat recollides. Aquest principi de finalitat s'ha de posar en connexió amb la previsió relativa als principis de competència, idoneïtat i proporcionalitat, exigibles en la Llei del Cadastre.

Efectivament, l'article 53.2.a), citat, preveu l'accés a favor, entre d'altres, de les administracions públiques territorials, amb les limitacions derivades dels principis de competència, idoneïtat i proporcionalitat, sense que calgui el consentiment dels titulars.

A tall d'exemple es podria plantejar, entre d'altres supòsits, l'accés als Ajuntaments a les dades del Cadastre en relació amb les actuacions que les Administracions públiques han de dur a terme en matèria d'extinció i prevenció d'incendis.

En relació amb aquest supòsit, i tenint en compte que el municipi té competències pròpies en matèria de protecció civil, i de prevenció i extinció d'incendis (article 66.3.c) del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya), existeix normativa en base a la qual els Ajuntaments intervenen en tasques

relacionades amb la prevenció d'incendis forestals, intervenció que podria fonamentar una habilitació de l'Ajuntament per a accedir a dades del Cadastre, en compliment del règim de l'article 11 de la LOPD, en el cas que ens ocupa.

Concretament, la Llei 5/2003, de 22 d'abril, de mesures de prevenció dels incendis forestals en les urbanitzacions sense continuïtat immediata amb la trama urbana, estableix que els Ajuntaments han de delimitar les zones afectades per aquesta Llei, que té per objecte establir mesures de prevenció d'incendis forestals pel que fa a aquestes urbanitzacions (articles 1 i 2 de la Llei); en determinats supòsits correspon a l'Ajuntament realitzar treballs de neteja si no els han realitzat els subjectes obligats (article 4 de la Llei), així com també determinades tasques d'inspecció (article 8 de la Llei). La mateixa llei estableix també una servitud d'accés als terrenys inclosos en la pròpia llei, la qual podria fonamentar un accés legítim a la informació cadastral per part de l'Ajuntament, en atenció al que disposa la Llei del Cadastre, que com ja s'ha apuntat preveu la possibilitat d'accés per part de les administracions públiques territorials sense consentiment dels titulars a la informació cadastral, amb les limitacions derivades dels principis de competència, idoneïtat i proporcionalitat (article 53.2.a) de la Llei del Cadastre). El Decret 64/1995, de 7 de març, pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals, estableix respecte les línies elèctriques que els seus titulars estan obligats, entre d'altres, a realitzar determinades tasques de neteja (article 5.1 del Decret citat), i es preveu que els ens locals, dins l'àmbit de les seves competències, poden adoptar les mesures addicionals de prevenció que considerin oportunes (article 13).

Així, si l'Ajuntament, en atenció a l'exercici de competències municipals requereix tractar dades del Cadastre (ja sigui per realitzar directament una determinada actuació o per encarregar-la a un tercer), en matèria, per exemple, de prevenció d'incendis forestals, es podria derivar un accés legítim de l'Ajuntament a les dades cadastrals i també la possibilitat de que un tercer accedís a les dades a través d'un encàrrec del tractament.

En definitiva, si bé hem partit de la base que, en atenció a la normativa aplicable, és l'empresa B la que podria tenir un clar dret d'accés a les dades cadastrals, a partir del qual es derivaria l'accés legítim per part de l'altra empresa A, que fa el manteniment en base a un encàrrec del tractament, no podem descartar que l'Ajuntament pugui tenir també un accés legítim a aquestes dades, justificat en l'exercici d'alguna competència municipal, com podria ser, entre d'altres, la que pot correspondre als municipis en matèria de prevenció o extinció d'incendis, en concret, als efectes de la realització de tasques de neteja de determinades zones forestals que hagin d'incloure el manteniment de torres elèctriques.

Per tot això es fan les següents,

Conclusions

Les dades de caràcter personal dels titulars cadastrals que siguin persones físiques, i que consten en el Cadastre Immobiliari, són dades protegides per la normativa de protecció de dades personals, en concret, per la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre (LOPD).

Segons disposa la LOPD, per a cedir o comunicar dades personals cal el consentiment de la persona física titular de les dades, a menys que concorrin determinades circumstàncies, entre d'altres, que la cessió de dades es trobi autoritzada en una norma amb rang de llei.

La Llei del Cadastre admet l'accés a dades cadastrals protegides si es compta amb el consentiment dels titulars, el qual no és requerit, entre d'altres, si concorre interès legítim i directe dels titulars o cotitulars de drets de transcendència real sobre béns inscrits en el cadastre immobiliari (article 53.1.d) de la Llei del Cadastre).

L'empresa B, en tant que desenvolupa activitats destinades al subministrament d'energia elèctrica, és titular d'un dret de transcendència real com és la servitud de pas regulada en la Llei 56/1997 del sector elèctric, per la qual cosa té accés legítim a les dades protegides del Cadastre. En base a això, es pot articular l'accés per part de l'empresa A, que realitza tasques de manteniment, a través d'un encàrrec del tractament, sempre i quan es sotmeti a les previsions de la normativa de protecció de dades (article 12 de la LOPD i 20 a 22 del RLOPD, entre d'altres).

D'existir competències municipals que requerissin el tractament de dades del Cadastre, més enllà de les previsions referides a l'IBI, l'accés per part de l'Ajuntament a aquestes dades podria quedar legitimat (en base al que disposa l'article 53.2.a) de la Llei del Cadastre), sempre que es tracti de finalitats compatibles, i permetria donar accés a les dades a un tercer, en el marc d'un encàrrec del tractament.